

AHÓÓÓJ DĚTI, PŘEJI VÁM KRÁSNOU NOVÝ DEN!

Už se moc těším, až se uvidíme opět ve školce! Je tady poslední školková zábava pro vás na dálku, pojdte si tedy vyzkoušet některé nové aktivity, při kterých se zabavíte a potrénujete i mnoho důležitých věcí potřebných pro budoucí čtení, psaní nebo počítání ☺

Tajemný obrázek

Potřeby:

- bílý papír
- ocet
- sklenička + štětec
- elektrická trouba (lze nahradit jiným tepelným zdrojem - např. žehlička, svíčka ...)

Do skleničky dáme menší množství octa a na papír štětcem nakreslíme obrázek. Obrázek necháme na vzduchu uschnout (ne na topení ani na slunci).

Suchý obrázek vložíme do trouby. Obrázek se ukázal za cca 5 vteřin při teplotě 230 st. Takže s dopomocí rodičů musíte být velmi rychlí a obrázek z trouby „bleskurychle“ z trouby vyndat.

Dráha pro kuličku a magnet

Tvoření a aktivita pro děti (jemná motorika, koordinace ruka-oko)

Potřeby:

- víko z krabice od bot
- papír
- kreslicí potřeby
- nůžky

- kulička
- magnet
- svršek (kovové víčko od nápoje)

Postup:

Jde o ovládání pohybu předmětu pomocí magnetu. Je zde zapotřebí sledovat dráhu a kuličku samotnou, aby nevytáhla ze svršku.

Na papír jsme obkreslili víko z krabice a vystřihli. Protože víko bylo větší než běžný list papíru, použili jsme papír A3, ale myslím si, že by se mohly k sobě slepit dva papíry A4.

Hotovou dráhu vložíme do víka do krabice.

Kuličku ve víčku položíme na nakreslenou dráhu. Ovládáme ji magnetem ze spodní strany víka krabice.

Výroba červenomodrých schodů z lega

Nakresli si „schody“ podle předlohy a střídej barvy lego kostiček, až napočítáš 10 schůdků...

Zavři očka...

Přírodu většinou vnímáme hlavně zrakem. Když si ale sundáme boty a zavřeme oči, stane se z procházky lesem zážitek pro naše další smysly. Naše chodidla jsou chytrá a velmi citlivá. Cítíme vlhko, chlad, povrch, slyšíme zvuky a cítíme vůně, které jinak příliš nevnímáme. Sundejte si boty a ponožky a můžete vyrazit.

Při chůzi poslepu je vhodné rozdělit se do dvojic. Průvodce si rozmyslí trasu, na které se střídají různé povrchy (velké kameny, jehličí, listí, mech, tráva, sucho, vlhko...). Bosonohému zavážete oči šátkem, vezmete ho za ruku a provedete ho pomalu, opatrně a beze slov vybranou trasou. Důležité je jít **pomalu**, aby nevidící mohl procítit místa a povrchy, kterými prochází a **potichu**, aby mohl nerušeně vnímat všechny zvuky lesa. Průvodce vede nevidícího tak, aby nezakopl, nikam nespadnul a mohl se na jeho vedení plně spolehnout.

Ptejte se, rodiče...

1. Jaké povrchy jste cítily, děti?
2. Co bylo příjemné nebo naopak nepříjemné?
3. Jak jste les vnímaly, děti, co jste slyšely a v čem to bylo jiné, než když procházíme lesem obutí a s otevřenýma očima?

Užijte si krásný víkend, děti...

Vaše paní učitelka Eva

